

бждем грижливи към оная литература, която подхраня детската душа.

Верно е, че нема художествени творби само за деца. Защото изкуството е като слънцето. Както слънцето еднакво топли и бедния и богатия, и простия и учения — тъй и изкуството еднакво трябва да пленява хората без разлика на пол, състояние и подготовка. Все пак добрия възпитател трябва да избира книга според подготовката, разбиранията и интересите на възпитаника си.

Според това у всеки писател ще се намери нещо пригодно за детето.

Нека прочие видим кой български писател какво е дал за духовна храна на нашето дете?

П. Р. Славейков, с работите си из народните поверия, Илия Блжсков с нравоучителните си разкази, Ив. Вазов с разработените от него легенди и описания на кжтове из България могат да се дават с успех на детето. Тия работи и по език, както и по съдържание сж напълно достъпни за детската натура.

Преди години се постави похвалното началото на една библиотека „За мало и голямо“. Много от нейните номера бяха приятно и полезно четиво за децата, обаче по ред причини тя не живя дълго. Тримата писатели, за които помехме по-горе, са използвани за разни христоматии и читанки. Това, обаче, е не удовлетворително. Христоматията и читанката сж учебници. А детето не е тъй любознателно към учебника както към книгата за четиво. Па тази причина, останалата на зад идея да си дадат: Вазов, Славейков, Блжсков и др. от старите писатели за четиво на децата е една голяма липса за нашата детска литература.

Но нека видим кои от по-младите писатели са дали нещо пригодно за деца.

На първо място трябва да посочим Елин Пелин. Неговите стихотворения и поеми, написани на език твърде понятен за децата, построени върху мотиви близки за детските интереси, обработени със средства, които будят възображението, които извикват емоции за морално чувство, са богат материал за детска библиотека. След Елин Пелин може да бжде използван С. Дринов. У последния има още повече детско. В неговите творения има нещо по-наивно, по-просто, ала за това по майсторски възсздадено от работите на Ел. Пелин. У Елин Пелин хумора е по-силен, по-естествен, у Дринов формата и интимното са по-изискани. Тия двамата се допълнят от литературните работи на известния карикатурист Александр Божинов. Последния макар да не разполага с ония